

U I T H E T V E L D

10 voldoende tijd voor herhalen en inslijpen,
11 kennis van de Nederlandse samenleving.
Er werd hierbij nog aangetekend dat ondanks deze succesfactoren en hoge verwachtingen van cursisten het voor velen geen haalbare kaart zal zijn om het inburgeringsexamen in de huidige vorm te halen. De elektronische praktijktoets vraagt een hoge (leer)vaardigheid in het omgaan met veel informatie en meerkeuzevragen, te hoog voor veel alfacursisten. Deze praktijktoets is veel moeilijker dan de Alfaprofieltoets die een lees- en schrijfniveau meet zonder te veel tussenkomst van allerlei andere (schoolse) vaardigheden. Geopperd werd dat het verzamelen van portfoliobewijzen juist wel een goede zaak is, omdat cursisten er dan op uit moeten. Dertig stuks vonden echter voor alfacursisten wel erg veel.

Afronding

Tot slot van de dag werden de succesfactoren uit de verschillende werkgroepen gepresenteerd. Bij de laag-, midden- en hoogopgeleiden werden factoren als taalcontact, docentcompetenties, audiovisuele middelen en doelgerichtheid, soms in andere bewoordingen, eveneens genoemd.
Inmiddels heeft Cito het eigen onderzoek en de door de praktijk aangedragen succesfactoren samengebracht in een rapport met een advies aan het Ministerie van VROM ten aanzien van uit te voeren leerlastonderzoeken.

Literatuur

Commissie Franssen (2004). *Normering Inburgeringsexamen. Advies over het niveau van het nieuwe inburgeringsexamen in Nederland*. Tweede deeladvies van de onafhankelijke adviescommissie normering inburgeringseisen, ingesteld door de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie. Den Haag, juni 2004.

Deutekom, J. (2008). *FC-Sprint² grenzeloos leren*. Amsterdam: Uitgeverij Boom.

Duijm, K. & T. Abbenhuis (1996). *Leerlastindicator 1996. Deel 2: een eerste aanzet*. Eck en Wiel: Bureau ICE.

Linden, T. van der, K. Duijm & K. Heij (1996). *Leerlast NT2 nader bekeken. Verslag van een expertmeeting naar aanleiding van het onderzoek ten behoeve van de leerlastindicator 1996 op 12 september 1996*. Eck en Wiel: Bureau ICE.

Noot

¹ De indicatoren van de Commissie Franssen zijn schattingen, geen uitkomsten van onderzoek.

V E R H A A L I N D E K L A S

Inleiding

In veel culturen bestaan er verhalen over het bewaren van een geheim. Vaak dient zich daarin een probleem aan: misschien is er iemand die het geheim niet bewaren kan. Meestal is het de vrouw die niet zwijgen kan, maar soms is juist de man loslippig, zoals in het volgende verhaal uit Argentinië. De partner in het verhaal weet dat er aan het kletsen niets te doen valt. Er moet dus een list verzonnen worden om ervoor te zorgen dat niemand het gebabbel gelooft. In dit verhaal laat de vrouw het pannenkoeken regenen.

Weinig frequente woorden in het verhaal zijn bijvoorbeeld beurs, hut, strooien, geheim en list. Moeilijk te lezen en lange woorden zijn bijvoorbeeld pannenkoeken en enkele voltooid deelwoorden als geregend.

Bron: <http://www.beleven.org/verhaal>

JEANNE KURVERS / UNIVERSITEIT VAN TILBURG

Het regent pannenkoeken

Er was eens een oude man.
Hij woonde met zijn vrouw
aan de rand van een dorp in de bergen.
De man was dan wel oud,
maar hij kon nog heel goed praten.
Nooit kon hij zijn mond houden.
Als iemand zei: 'dit is geheim',
dan ging hij meteen naar de buurman,
en dan vertelde hij het geheim.

Op een dag gingen de man en de vrouw
naar het bos op de berg.
Ze zochten hout voor het vuur.
Opeens zag de vrouw iets.
Er lag iets op de weg.
Het was een beurs met geld,
met heel veel geld.
De vrouw raapte de beurs op.
Ze stopte hem weg en zei:
'Oudje, vertel dit aan niemand!
Niemand mag weten dat wij een beurs vonden.'
Ze liepen naar huis.
De man ging slapen.
De vrouw dacht:
'Mijn man kan zijn mond niet houden.
Ik moet iets bedenken.'

De vrouw liep naar het dorp.
Bij de bakker kocht ze meel
En bij de boer kocht ze melk en eieren.
Ze ging weer naar huis.
Ze bakte pannenkoeken,
heel veel pannenkoeken
Ze ging naar buiten
en strooide de pannenkoeken uit.
Ze strooide voor het huis, achter het huis,
op het pad en op de berg.
Overal lagen pannenkoeken.

Toen ging zij het huis weer in.
'Oudje, wakker worden', zei ze.
'Je moet naar school.'
'Ik naar school?', zei de man.
'Ik ben al zo oud.
Wat moet ik nog leren dan?'
'Je bent nooit te oud om te leren', zei de vrouw.

'Ga nu maar gauw.'
De man ging naar school.
Buiten zag hij de pannenkoeken.
Hij dacht: 'Wat raar.
Het regent pannenkoeken.'
De volgende dag ging hij weer naar school.
En de derde dag ook.

In de stad woonde de man van de beurs.
Hij merkte dat zijn beurs weg was.
Hij ging op zoek naar zijn beurs.
Eerst in zijn huis, toen in de stad,
en toen ging hij terug naar het bos.
Hij kwam bij de hut van de man en de vrouw.
'Heeft u misschien een beurs gezien?', zei hij.
'Ik ben hem kwijt.'
En ik was hier in het bos.'
'Nee hoor', zei de vrouw,
'wij hebben geen beurs gezien.'
Maar de man zei:
'Ja, jawel. Wij hebben hem gevonden.'
Hij lag op het pad.'

'Ach meneer, deze oude man is gek', riep de vrouw.
'We hebben echt niets gezien.'
En tegen haar man zei ze:
'Jij moet je mond houden,
jij bent gek.'

'Ik gek?' zei de man.
'Ik ben helemaal niet gek.'
Ik weet nog heel goed dat we de beurs vonden.'
'Zo', zei de oude vrouw, 'wanneer dan?'
'Weet je dat niet meer?', zei de man.
'Het was op de dag dat ik naar school ging.
En het had pannenkoeken geregend.
Heel het bos lag vol.'

De man van de beurs keek naar de vrouw.
'U hebt gelijk, mevrouw,' zei hij
'Uw man is zo gek als een deur.'
Hij ging naar school,
en zag pannenkoeken uit de lucht vallen.'

De man ging weer weg.
Zonder beurs.

Illustratie: Conny van der Neut